

[Indsørgsministeren.]

hensyn til beskatningen. Det må i den forbindelse ikke glemmes, at der rent faktisk er sket en væsentlig udligning i beskatningen. Som et udtryk herfor kan jeg henvisne til Statistiske Efterretninger, nr. 15 1972, hvori der foretages en sammenligning mellem udskrivningsprocenterne i 1970 og i 1972. I 1970 havde 68 pct. af kommunerne udskrivningsprocenter på mellem 16 og 19,9, mens 78 pct. af kommunerne i 1972 havde udskrivningsprocenter på mellem 18 og 21,9. På de 2 år er der således sket en stigning på 10 pct. fra 68 til 78 pct. i antallet af kommuner, der har en udskrivning inden for et interval på 4 procentpoints.

Når udligningen i beskatningen imidlertid ikke er blevet så kraftig, som det kunne ønskes, og som det har været tilsigtet med de generelle tilskudsordninger, det amtskommunale skattegrundlagstilskud, den kommunale udlningsordning og tilskuddet efter objektive udgiftskriterier, må det tages i betragtning, at det endelige resultat af udlningsbestræbelserne i høj grad beror på beslutninger truffet af de enkelte kommunalbestyrelser. Ved at tilføre midler til de dårligere stillede kommuner kan der ske dels en nedsættelse af beskatningen, dels en forhøjelse af det kommunale serviceniveau, som den ærede spørger var inde på. Begge dele er for så vidt udtryk for en bedre udlning, idet mange kommuner på grund af et dårligt skattegrundlag ofte har været nødsaget til at holde et beskedent serviceniveau sammenlignet med andre kommuner; men endemålet med hensyn til udlningen er, at der med et ensartet serviceniveau så vidt muligt eksisterer ensartethed i beskatningen.

Det må derfor fremhæves, at bestræbelsen på at nå en mere retfærdig fordeling i den kommunale beskatning må ses som en langsigtet proces, idet der hos visse af de dårligere stillede kommuner først må ske en tilpasning til et højere serviceniveau, forinden der kan forventes en nedsættelse af beskatningen.

For visse kommuner i hovedstadsområdet med en kraftig udvikling rejser der sig ligeledes problemer, uanset at de ofte vil have et godt skattegrundlag. Disse problemer kan imidlertid forudses formindsket betydeligt, for så vidt man vedtager det forslag til en hovedstadsordning, som regeringen har fremsat, hvor der er 100 pct. amtskommunal udlning.

Af konkrete foranstaltninger, som den ærede spørger efterlyser, som regeringen har i sinde at iværksætte for at forbedre udlningen, kan nævnes, at der for 1973-74 vil ske en forhøjelse af det amtskommunale skattegrundlagstilskud af størrelsesordenen 140 mill. kr., og der vil hermed ske en væsentlig formindskelse af den spredning i den amtskommunale beskatning, som den nye sygesikringsordning ellers ville medføre. Skattegrundlagstilskuddet ydes til samtlige amtskommuner uden for hovedstadsområdet, og i budgetoverslagene fra 1973-74 og fremover er der taget hensyn til denne stigning i skattegrundlagstilskuddet. I forbindelse med den foreslåede dagpengeordning, som er til behandling i folketinget for tiden, påtænkes der ligeledes en forøgelse af de generelle tilskud, idet statens besparelser ved ordningen vil blive tilbageført til kommunernes formentlige tilskud i form af et tilskud efter objektive udgiftskriterier, og jeg kan oplyse den ærede spørger om, at vi netop i formiddags har haft en forhandling med Kommunernes Landsforening, med Amtrådsforeningen og med Københavns og Frederiksberg kommuner, og jeg tror, at vi dér finder et rimeligt niveau vedrørende disse problemer.

Generelt kan jeg sige, at regeringen er opmærksom på de muligheder for en forbedret udlning, der ligger i anvendelse af de generelle tilskud, og at disse bestræbelser vil blive videreført i den kommende tid, således at vi når en endnu stærkere udlning. Dette spørgsmål vil derfor indgå i de forhandlinger, som regeringen vil indlede med de kommunale organisationer om samordning af statens og kommunernes økonomi og vi-